ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΥΠΕΡΚΟΜΜΑΤΙΚΗ

Ὁ ἁρμοδιώτερος ὅλων ἵνα ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ξ. Ζολώτας, ἀφοῦ ἔδωσε τὰ στοιχεῖα τῆς ὄχι τόσον εὐχαρίστου καταστάσεως ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας χαρτονομίσματος καὶ τιμαρίθμου, ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη—ἀσφαλῶς, πρὸς ἀποφυγὴν νέας καταρρεύσεως—νὰ χαραχθῇ σταθερά, διὰ πολλὰ ἔτη, οἰκονομικὴ πολιτική, ὑπερκομματική, ἐθνική.

Ποῖος ἔχει ἀντίρρησιν; Κανείς, ἀσφαλῶς.

Καὶ τὰ μὲν κόμματα ἔχουν τὸν ἀπαιτούμενον πατριωτισμὸν διὰ νὰ δεχθοῦν μίαν κοινὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν, βάσει τῶν εἰσηγήσεων τῶν εἰδημόνων.

Ἀλλά, ποῖος θὰ ἐφαρμόσῃ μίαν τοιαύτην ὑπερκομματικὴν πολιτικήν; Ὁ πλέον κομματικὸς κυβερνήτης, ὁ ὁποῖος στερεῖται ἑνὸς ἀνδρὸς πρὸς ἄσκησιν οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἔχει καταφύγει εἰς τὴν μοδέρναν «συλλογικὴν ἡγεσίαν», ὁ ὁποῖος δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ καὶ ὁ ὁποῖος, κυρίως, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ σημερινὸν οἰκονομικὸν κατάντημα; Ὄχι, βεβαίως.

Ἡ ὑπερκομματικὴ οἰκονομικὴ πολιτική—ὅπως καὶ ἡ ὑπερκομματικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική—ἔχουν ἀνάγκην τοῦ καταλλήλου φορέως: μιᾶς νέας κυβερνήσεως, ἐπίσης, ὑπερκομματικῆς. Μιᾶς κυβερνήσεως ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων.

Ὁ Βασιλεὺς ἂς μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ζολώτα. Καὶ ἂς συναγάγῃ τὰ συμπεράσματά του...

ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΝΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Τὸ εἰς ἄλλας ἀτήλας δημοσιευόμενον ὑπόμνημα τῆς βιομηχανίας Ἀναγνωστοπούλου—Ρηγοπούλου πρέπει νὰ τύχῃ ἀμέσου καὶ πλήρους προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Τί λέγει τὸ ὑπόμνημα αὐτό; Διεκτραγῳδεῖ τὰς περιπετείας τῆς βιομηχανίας αὐτῆς ἀπὸ τοῦ: πάντας, Ἰταλούς, Γερμανούς, καὶ Ἕλληνας.

Ἐφοδιάζει τὸν στρατὸν μὲ ἄρβυλα καὶ τὸ Κράτος δὲν πληρώνει δεκάρα. Ἐπέρχονται εἰ κατακτηταὶ καὶ τὰ ὀργανά των, τὸ Κράτος εἰσπράττει ἐπανορθώσεις καὶ εἰς τοὺς ζημιωθέντας, ἐν ὁ ὅμως τῶν ὁποίων εἰσέπραξε, δὲν δίδει δεκάρα. Κάμνει ὕστερα τὴν ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς τὸ Κράτος καὶ ἔχει τὴν ἀξίωσιν ἡ βιομηχανία αὐτὴ νὰ παραδώσῃ ἄρβυλα μὲ τὴν παλαιὰν τιμὴν εἰς δραχμάς, ἀλλὰ νὰ πληρώσῃ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑέρματα εἰς διπλασίαν τιμήν.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ὅσα ἄλλα, λίαν εὐγλωττα ἀποκαλύπτονται εἰς τὴν ἀνωφερᾶ, δὲν σημαίνουν τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν τόπον μας ἠθικὴ τάξις. Πέραν τῆς ἀπὸ τὴν καταστρεφὴν μιᾶς βιομηχανίας, ἐπέρχεται καταστροφὴ ἠθική, διότι εἱ πολῖται βλέπουν, ἐν τοῖς πράγμασι, τὴν μορφὴν ἑνὸς Κράτους ἀδίκου, ἀνηθίκου, κακοῦ.

Νομίζομεν ὅτι πρέπει ὅλοι νὰ συμπαρασταθοῦν εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τῆς τοπικῆς αὐτῆς βιομηχανίας. Ἡ δὲ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον, μὲ τὸ ἐξευτελιστικὸν μέσον, τὸ ὁποῖον, ἐν τῇ μεγαλοψυχίᾳ της ἡ πολύπαθος ἑταιρία προτείνει, ἤτοι νὰ τῆς δοθοῦν ὡς δάνειον, διὰ ν' ἀνορθωθῇ ἕνα μικρὸν μέρος τῶν ἰδικῶν της χρημάτων.

Θὰ ἦτο πολὺ τραγικὸν νὰ περιορισθῇ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ἀποζημίωσιν μόνον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τὸν... ἡμίσυν των κατὰ τὸν πόλεμον καὶ νὰ νομίσῃ ὅτι ἐπετέλεσεν ἔργον δικαιοσύνης, ἐνῶ θὰ ἔχουν μείνει ἀβοήθητοι οἱ ὁποῖοι ἀντέταξαν τὴν διαδοχικὴν ἐπιδρομὴν πάντων...

ΦΡΑΣΙΣ ΠΟΥ ΛΕΓΕΙ ΠΟΛΛΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἐπεκαλέσθη, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν μέλους της, μίαν ἐπίλεψιν τοῦ Μακαρίου, γενομένην εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεως σχετικῶς μὲ τὰς φήμας ὅτι ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, σταλεὶς εἰς Λευκωσίαν, τὸν ἔπεισε νὰ δεχθῇ τὰς προτάσεις τῶν Ἄγγλων. Εἶπε, τότε, ὁ Μακάριος:

«Δὲν ἠσκήθη πίεσις ἐπ' ἐμοῦ. Ἀλλὰ οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ἀσκηθῇ».

Ἡ φρᾶσις αὐτὴ λέγει πολλά. Ἡ βεβαίωσις ὅτι «δὲν ἠσκήθη» εἶναι, ἀσφαλῶς, τυπικὴ συγκάλυψις ἀπὸ τὰς πολὺ συνήθους εἰς τὴν διπλωματίαν. Ἡ δευτέρα δμως διαβεβαίωσις ὅτι «δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀσκηθῇ πίεσις» εἶναι μία ἔμμεσος διαμαρτυρία πρὸς ἐκείνους ποὺ ἐνόμισαν ὅτι θὰ ὑπέκυπτεν εἰς πιέσεις. Καὶ ὁ Μακάριος τὸ ἀπέδειξεν, ἀπορρίψας τὰς προτάσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον συνταχθῆ ἀπὸ τὸν Μαλ—Μίλλαν «κατόπιν τῆς συνομιλίας μὲ τὸν κ. Θεοτόκη».. Συνεννοούμεθα;

«ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΙΕΣΕΩΣ»

Εἰς περισσοτέρας τῆς μιᾶς κυβερνητικὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθησαν σχόλια ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τῆς Κυπριακῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ» τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Θεοτόκη ταυτόσημα καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ὑπόψια ὅτι ἐγράφησαν κατόπιν ὁδηγιῶν. Ἐκτὸς ἐὰν τὰ... μεγάλα πνεύματα συνηστήθησαν τυχαίως εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐγράφη «κατόπιν πιέσεως τῶν Ἄγγλων εἰς τὴν Κύπρον». Ἐάν, πράγματι, οἱ Ἄγγλοι ἐδέθελαν τὸν κ. Θεοτόκη—ἀσφαλῶς ἐπειδὴ ἐφάνη ἀνίκανος νὰ πιέσῃ ὅσον ἔπρεπε τὸν Μακάριον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποταγήν του—εἶχαν τὸν τρόπον νὰ τὸν διώξουν. Ὅπως τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὴν θέσιν... Περισσότερα λόγια δὲν χρειάζονται...

Η ΞΕΝΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ξένη βοήθειαν, ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε σαφὴς εἰς τὴν ἔκθεσίν του: Βοήθεια εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία δίδεται δωρεὰν καὶ ὄχι ὡς δάνειον, ἐπ'σης ἐκείνη ἡ ὁποία εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑπερόγκων στρατιωτικῶν δαπανῶν, τὰς ὁποίας ἀδυνατεῖ νὰ ἀκριβώσῃ ὁ ἑλληνικὸς προϋπολογισμός. Αὐτὴ εἶναι βοήθεια. Συνεπῶς, ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν πρὸς τοὺς ἀμερικανοὺς φίλους. Πτωχοὶ δὲ εἶναι, ὥστε νὰ προφασισθοῦν ἀδυναμίαν. Θ' ἀποδείξουν ἐὰν ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ βοηθήσουν πραγματικὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Ὡς γνωστόν, ἔχει δημιουργηθῆ μέγα ζήτημα διὰ τὴν διαθήκην τοῦ θανόντος ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος, ὁ ὁποῖος ὥρισε τὴν ἀδελφήν του ὡς γενικὴν κληρονόμον τῆς μὴ γνωστῆς—ὅμως—περιουσίας του. Καὶ ἀπὸ ἄλλους μὲν πιθανολογεῖται ἡ ὕπαρξις περιουσίας... χιλιάδων λιρῶν, ἀπὸ ἄλλους δὲ ὑποστηρίζεται ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία περιουσία εἰς μετρητά, διότι ὅλαι αἱ εἰσπράξεις διεκτίθεντο εἰς ἀγαθοεργίας. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ ὅλη συζήτησις ἀπέβη εἰς βάρος τοῦ Κλήρου. Διὰ τοῦτο, ἴσως, ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος, ἂν καὶ ἡ θρησκεία ἐπιτάσσῃ νὰ μὴ γνωρίζῃ ἡ ἀριστερὰ τί πράττει ἡ δεξιά, δηλαδὴ νὰ μὴ διατυμπανίζωνται αἱ ἀγαθοεργίαι, ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως ὅτι τὰ δικαιώματά του ἐκ γάμων, διαζυγίων κλπ θὰ τὰ διαθέτῃ πρὸς ἵδρυσιν νοσοκομείου διὰ τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον. Ἔτσι ἀποφεύγονται τὰ σχόλια, διότι ὅλοι θὰ γνωρίζουν ἀπὸ τοῦδε ὅτι δὲν δημιουργεῖται περιουσία καὶ ἐπὶ πλέον ἔχουν ἕνα καλὸν παράδειγμα.

Ἡ Ἔκθεσις τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Ξ. Ζολώτα

Τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰς Ἑλλάδα εἰσόδημα εἶναι χαμηλότερον πάσης ἄλλης χώρας πλὴν τῆς Τουρκίας. Ἀνάγκη ἐπενδύσεων παραγωγικῶν. Αἱ συναλλαγαὶ μὲ τὴν Ἀνατολὴν 30ο τῶν ἐξαγωγῶν. Ἀσήμαντος εἰσροὴ ξένων κεφαλαίων

Μελετᾶται καθιέρωσις ρήτρας χρυσοῦ καὶ τιμαρίθμου

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ξεν. Ζολώτας, εἰς τὴν ἔκθεσίν του, τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς τὰ ἀφορῶντα τὴν νομισματικὴν κατάστασιν μέρη, ἀναφέρει τὰ κάτωθι σχετικῶς μὲ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης, τὴν συναλλαγματικὴν κατάστασιν, τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν, τὰς διομηχανικὰς κλπ. πιστώσεις καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1955

Αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν ἀνῆλθον εἰς 321.487 291 δραχμάς. Ἀφ' ἑτέρου τὸ σύνολον τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν λειτουργίας τῆς Τραπέζης, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσβέσεων, προβλέψεων καὶ εἰσφορῶν εἰς τὰ ταμεῖα προσωπικοῦ ἀνέρχεται εἰς 305.038.877 δραχμάς. Τὰ προκύψαντα ἑπομένως καθαρὰ κέρδη, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελεσμάτων τῆς προηγουμένης χρήσεως ἀνέρχονται εἰ 16.570 844 δραμάς.

Βασικὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς τῆς Τραπέζης ἀποτελεῖ ἐπίσης ἡ εἰς τὴν αὐξητέραν δυνατὴν ἔκτασιν ἐνίσχυσις τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τοὺς ἀπ' εὐθείας φορεῖς τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας. Χαρακτηριστικὸν ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας χορηγήσεων ἐμειώθη ἀπὸ 1.007 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1954 εἰς 959 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1955, δηλαδὴ εἰς ποσοστὸν χαμηλότερον τοῦ 12 ο)ο τοῦ συόλου τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως, ἐξαιρουμένων τῶν δανείων ἐκ κεφαλαίων τοῦ ΟΧΟΑ.

Τὸ μέσον ἐτήσιον ἐπιτόκιο δανεισμοῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος εἶναι κατὰ πολὺ κατώτερον τοῦ γενικοῦ ἐν ἰσχύϊ τραπεζιτικοῦ ἐπιτοκίου. Ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πιστοδότησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν Τραπεζῶν διενεργεῖται μὲ ἐτήσιον μέσον ἐπιτόκιον τὸ ὁποῖον ἀνήρχετο τὸ 1953 εἰς 3,54 ο)ο, τὸ 1954 εἰς 3,34 ο)ο καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1955 εἰς 3,22ο)ο Τὰ χαμηλὰ ταῦτα ἐπίπεδα ὀφείλονται ἰδίως εἰς τὰ ἠλαττωμένα ἐπιτόκια διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβαρύνονται τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀγροτικῆς καὶ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τιθέμενα κεφάλαια.

ΑΝΑΓΚΗ ΣΤΡΟΦΗΣ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΚΑΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Κατὰ τὰ προσωρινὰ στοιχεῖα ἡ ἀκαθάριστος ἐπένδυσις παγίου κεφαλαίου ἀνῆλθεν κατὰ τὸ 1955 εἰς 13 ο)ο περίπου τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος. Τὸ ποσοστὸν αὐτὸ, καίτοι κατά τι ὀψηλότερον ἢ εἰς προηγούμενα ἔτη, εἶναι οὐσιωδῶς χαμηλότερον τοῦ ἀντιστοίχου ποσοστοῦ τῶν περισσοτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐξαιρέσει ἴσως μόνον τῆς Τουρκίας. Εἶναι βεβαίως ἀληθὲς καὶ οὐσιωδῶς ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν λοιπῶν χωρῶν εἶναι πολλαπλάσιον τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἑπομένως τὰ περιθώρια περιορισμοῦ τῆς καταναλώσεως καὶ ἀντιστοίχου ἐξασφαλίσεως ἑνὸς μεγαλυτέρου ὄγκου ἐπενδύσεων κατὰ πολὺ εὐρύτερα τῶν ἑλληνικῶν. Ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον εἰσοδήματος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιβάλλει τὴν ταχεῖαν παραγωγικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ ἑπομένως τὸν συνειδητὸν προσανατολισμὸν τῆς οἰκονομικῆς προσπαθείας πρὸς ἐπενδύσεις, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν διεύρυνσιν τῶν εὐκαιριῶν δημιουργικῆς ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἀποδόσεων τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ αἴτημα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας πρέπει νὰ καταστῇ συνείδησις ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν στροφὴν τῆς προσπαθείας εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις καὶ εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τῶν μεθόδων παραγωγῆς.

Εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν κινητοποίησιν βαρύνουσαν σημασίαν κατέχουν αἱ ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν γένει δύνανται νὰ διακριθοῦν ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς μεγάλα βασικὰ ἔργα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς μικρὰ ἀγρατικὰ ἔργα ταχείας ἀποδόσεως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ἡ κυκλοφορία τραπεζιτικῶν γραμματίων ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ 1955 κατὰ 1.064 ἑκατ. δραχμῶν δηλαδὴ κατὰ 27 ο)ο ἔναντι αὐξήσεως κατὰ 387 ἑκατ. δραχμῶν, ἢ 11 ο)ο, ἐντὸς τοῦ 1954. Αἱ ἀσκηθεῖσαι ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας κατὰ τὸ 1955 ἦσαν οὐσιωδῶς διάφοροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1954 καὶ προηγουμένα ἔτη καὶ αἱ διαφοραὶ ὀφείλονται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν κίνησιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν λογαριασμῶν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ὑπάρχουν βεβαίως ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπέδειξεν ἱκανότητα ἀπορροφήσεως τῶν ηὐξημένων χρηματικῶν μέσων. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σημαντικὸν ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν κατὰ μέσον ὅρον ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζιτικῶν γραμματίων μεταξὺ τῶν τελευταίων τριμήνων τοῦ 1954 καὶ 1955 παρακολουθεῖται ἀπὸ μεγαλυτέραν ποσοστιαίαν αὐξησιν τῶν ἐν γένει ἰδιωτικῶν καταθέσεων εἰς τὰς Τραπέζας, ὑποδεικνύει ὅτι παραμένει ἀμείωτος ἡ ἐνισχυμένη τάσις διατηρήσεως τῆς ρευστότητος τοῦ πληθυσμοῦ εἰς δραχμάς. Ἔνδειξιν πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν ἀποτελεῖ καὶ ἡ περαιτέρω μείωσις μεταξὺ 1954 καὶ 1955 τῆς ταχύτητος τοῦ λογιστικοῦ χρήματος, δηλαδὴ τοῦ πηλίκου τοῦ συνόλου τῶν εἰς συμψηφισμὸν προσαγομένων ἐπιταγῶν διὰ τοῦ μέσου μηνιαίου ἐπιπέδου ἰδιωτικῶν καταθέσεων ὄψεως. Δικαιολογεῖται ἐπομένως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ σημαντικὴ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων δὲν ἐπέδρασεν ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους δικαταραστικῶς ἐπὶ τῆς νομισματικῆς ἰσορροπίας. Ἀλλὰ μία συνεχὴς αὔξησις τῶν μέσων πληρωμῆς μὴ παρακολουθοῦσα ἢ μὴ συνοδευμένη ταχέως ἀπὸ αὔξησιν προσφορᾶς ἀγαθῶν, τελοῦσαν εἰς κάποιαν ἀντιστοιχίαν μὲ αὐτήν, θὰ δημιουργήσῃ ἐπηρεάσουν δυναμένας νὰ ἐπιρεάσῃ τὴν νομισματικὴν σταθερότητα. Αἱ τοιοῦτου εἴδους ἐπιδράσεις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφευχθοῦν καὶ κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας κυρίως ἐὰν συγκρατηθοῦν αὔξησεις κυκλοφορίας πρὸς κατευθύνσεις μὴ ταχέως παραγωγικάς.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐπηρεάζει ἀμέσως καὶ εὐρύτατα τὸ νομισματικὸν ἰσοζύγιον τῆς οἰκονομίας καὶ ἑπομένως τὴν διαμόρφωσιν τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς. Ἀκριβῶς δι' οὐσιώδεις ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι, πλὴν τοῦ λογιστικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ ἐκ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς φύσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν καὶ ἐσόδων νομισματικαὶ ἐπιδράσεις, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε διευρύνουν καὶ ἄλλοτε περιορίζουν τὰ περιθώρια πιστωτικῆς ἐπεκτάσεως. Ἀποφασιστικῆς σημασίας εἶναι ἰδίως ἡ τρέχουσα πραγματοποίησις ἐσόδων διὰ τῆς ἀπορροφήσεως μέρους τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν δημιουργουμένων εἰσοδημάτων, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν πιστωτικῶν ὑπολοίπων, τὰ ὁποῖα εἴτε ἐδημιουργήθησαν εἰς παρελθόντα ἔτη, εἴτε δημιουργοῦνται μὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους χωρὶς νὰ προέρχωνται ἀπὸ ἀφαίρεσιν ἑνὸς τμήματος τῶν ἐντὸς τῆς ἰδίας περίπου χρονικῆς περιόδου πραγματοποιουμένων εἰσοδημάτων.

Αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις συνδέονται μὲ τὰς ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸν χειρισμὸν τῶν δραχμῶν ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας ὡς ἐσόδου τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καθ' ὃ μέρος ἡ ἐτησία πίστωσις τοῦ λογαριασμοῦ δραχμῶν ἐκ τῆς βοηθείας ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἐλλεῖμμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἰσοδυναμεῖ ἐπίσης πρὸς πραγματικὴν ἀπορρόφησιν τρεχόντων εἰσοδημάτων καὶ ἑπομένως εἶναι κατ' ἀρχὴν δαπανήσιμος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Ὅταν ὅμως τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν εἶναι μικρότερον, ἢ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐλλείμματος δαπάνη δραχμῶν ἐκ τῆς βοηθείας ἰσοδυναμεῖ νομισματικῶς μὲ ἔκδοσιν προσθέτου χρήματος καὶ ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν ἀντισταθμιστικῶν μέτρων.

Ἕνα ἐξ αὐτῶν τῶν μέτρων εἶναι ἡ διαμόρφωσις ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους; περίπου ταμειακοῦ περισσεύματος εἰς δραχμὰς ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀποθεμάτων καταναλωτικῶν ἀγαθῶν—μέσῳ τοῦ λογαριασμοῦ ἀφοδίων. Ἀλλ' ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς οἰκονομικὰς καὶ δημοσιονομικὰς συνθήκας αἱ ηὐξημέναι δαπάναι ἀμύνης ἀποτελοῦν βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας, ἡ κάλυψις τοῦ ὁποίου καθιστᾷ ἀπαραίτητον τὴν ἐπαρκῆ ἐνίσχυσιν ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας.

Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως δραχμῶν ἐκ βοηθείας διὰ δαπάνας ἀμύνης πρέπει νὰ συνδυασθῇ μὲ τὴν ἐξοικονόμησιν ἐπαρκῶν περιθωρίων ἀπὸ τὰ τρέχοντα δημοσιονομικὰ ἔσοδα ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν καὶ ἀπὸ τρεχούσας ἀποταμιεύσεις διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων. Τὰ περιθώρια αὐτὰ πρέπει βεβαίως νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερα καὶ αὐξόντα, ἀποτελοῦν δὲ μίαν ἐκ τῶν κυρίων πηγῶν χρηματοδοτήσεως τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ἡ βελτίωσις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν κατὰ τὸ 1955 ὀφείλεται εἰς τὴν μεγαλυτέραν αὔξησιν τῶν εἰς συνάλλαγμα εἰσπράξεων ἔναντι τῆς αὐξήσεως τῶν εἰς συνάλλαγμα πληρωμῶν. Αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον συνολικῶς εἰς 387 ἑκατ. δολλαρίων καὶ ἦσαν ἄνω τῶν 80 ἑκατομμυρίων δολλαρίων μεγαλύτεραι τῶν ἀντιστοίχων τοῦ 1954. Πλέον τοῦ ἡμίσους τῆς αὐξήσεως ταύτης ὀφείλεται εἰς τὰς ἐξαγωγὰς καὶ ἰδίως τὰ κύρια ἑλληνικὰ ἐξαγώγιμα προϊόντα, δηλαδὴ τὸν καπνὸν καὶ τὴν σταφίδα. Εἰς ταῦτα προστέθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ βάμβαξ, αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ 1955 ἀνῆλθον εἰς 23 ἑκατ. δολ. περίπου ἔναντι 11 ἑκατ. κατὰ τὸ 1954. Αἱ μεγαλύτεραι εἰσπράξεις ὀφείλονται εἰς αὔξησιν τόσον τοῦ ὄγκου ὅσον καὶ τῶν τιμῶντῶν ἐξαχθέντων προϊόντων καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ πρέπει νὰ ἀποδοθοῦν κυρίως εἰς τὴν ἀνιοῦσαν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Πρέπει ἐν τούτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, παρὰ τὴν λίαν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν κατὰ τὸ 1955 τῶν ἐξαγωγῶν τῶν ἀγροτικῶν μας εἴδων, ἐλαχίστη πρόοδος συνετελέσθη εἰς τὴν ἐξαγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ὑπάρχουν ἐνδείξεις δικαιολογοῦσαι τὴν προσδοκίαν καλλιτέρων ἀποτελεσμάτων, πᾶσα δὲ προσπάθεια ἀναπτύξεως ἢ αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων δέον νὰ τύχῃ ἐνεργοῦ ἐνισχύσεως.

Καὶ κατὰ τὸ 1955, παρὰ τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν, αἱ ἄδηλοι εἰσπράξεις ἐκάλυψαν ὀψηλὸ ποσοστόν, ἤτοι τὰ 46,5 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων. Ὁ τουρισμὸς ἀπέδωσεν 29 ἑκ. δολλαρίων περίπου καὶ δύναται νὰ ἀναμένεται περαιτέρω αὔξησις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐσόδων. Οὐσιωδῶς ἐπίσης ηὐξήθη ἡ εἰσροὴ ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος ἐπίσης δὲ τοῦ μεταναστευτικοῦ καθὼς καὶ τῶν ἐν γένει ἐμβασμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ τάσις αὐξήσεως τῶν ἀδήλων εἰσπράξεων ἀνεδείχθη παραλλήλως πρὸς τὴν σταθεροποίησιν τῶν νομισματικῶν μας συθηκῶν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τῆς σημασίας τῆς νομισματικῆς σταθερότητος.

Αἱ συναλλαγαὶ μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν Χωρῶν ἐκάλυψαν περίπου 3 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 10 ο)ο περίπου μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Κατὰ τὸ 1955 αἱ πληρωμαὶ πρὸς τὰς χώρας αὐτὰς ὑπῆρξαν μεγαλύτεραι ἢ κατὰ τὸ 1954.

Παρὰ τὴν ὑπάρξασαν βελτίωσιν κατὰ τὸ 1955 τὸ συνολικὸν ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἀνῆλθεν εἰς 8,5 ἑκατ. δολλαρίων ἢ 25,6 ἑκατ. δολλαρίων ἐὰν περιληφθῇ καὶ ἡ ἀξία εἰσαχθέντων εἴδων ἀπὸ φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο συγκρίνεται πρὸς ἀντίστοιχον 50,5 ἑκατ. δολλαρίων διὰ τὸ 1954.

Ὁ ἀπότομος περιορισμὸς τοῦ ἐλλείμματος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀποτελεῖ ἀντίστοιχον μονιμωτέραν βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Ἰδίως διὰ τὸ 1955 ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν ὀφείλεται καὶ εἰς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ πραγματοποιήσεως ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεων. Παραλλήλως ὅμως σημειοῦται καὶ σταθερὰ αὔξησις τῶν εἰσαγωγῶν, ἡ ὁποία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ εἶναι ἐντονωτέρα κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας. Δέον ἑπομένως νὰ ἀναμένωμεν διεύρυνσιν τοῦ ἐλλείμματος, ἰδίως ἐὰν πραωθηθοῦν παραγγελίαι κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν δι' ἔργα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εὐμενῶς ἠλαττωμέναι κατὰ τ